

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหากฎหมายและอุปสรรคเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในสถานพยาบาล ศึกษาเฉพาะการนำบัดน้ำเสีย
คำสำคัญ	ปัญหากฎหมาย / การจัดการสิ่งแวดล้อมภายในสถานพยาบาล / การนำบัดน้ำเสีย
ชื่อนักศึกษา	รัชดา ใจนพร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.สุธี อุยส์สถาพร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ สุวิทย์ นิมโนย
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2552

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในสถานพยาบาล โดยเป็นการศึกษาถึงกรณีการนำบัดน้ำเสียในสถานพยาบาลที่เกิดจากการประกอบกิจกรรมของสถานพยาบาล สืบเนื่องมาจากปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่ขณะนี้ทุกๆ คนต่างให้ความสำคัญกันมาก สถานพยาบาลเป็นสถานประกอบการสถานพยาบาลหนึ่งที่ก่อให้เกิดปัญหาน้ำเสียขึ้นมาวิธีการลดปัญหาน้ำเสียวิธีการหนึ่งก็คือ การนำบัดน้ำเสีย จากที่ผ่านมาผู้วิจัยได้พบว่าพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ.2541 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2547 มีเนื้อหาสาระที่ไม่สามารถนำบังคับใช้เกี่ยวกับเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อมในด้านน้ำได้เป็นการเฉพาะ ไม่ชัดเจน และไม่รัดกุม อันเนื่องมาจากการน้ำดังกล่าวไม่ได้ให้อำนาจไว้อย่างชัดเจน การขาดหน่วยงานที่เข้ามารับผิดชอบโดยตรง มีการเกี่ยงกันระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการสิ่งแวดล้อมในเรื่องน้ำดังกล่าวตามกฎหมาย จึงไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อมในสถานพยาบาลนั้นเป็นปัญหาที่ต้องการการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นสมควรศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในสถานพยาบาล ศึกษาการนำบัดน้ำเสียโดยศึกษามาตรการการจัดการสิ่งแวดล้อมของต่างประเทศ ประกอบกับศึกษากฎหมายของไทยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาปรับปรุงใช้ให้เหมาะสมกับสถานประกอบการสถานพยาบาล โดยนำมาบัญญัติไว้เป็นกฎหมายในพระราชบัญญัติสถานพยาบาล เนพาะส่วนที่เกี่ยวข้องนั้น เพื่อให้ได้มาซึ่งมาตรการทางกฎหมายในการบังคับใช้ในเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อมในสถานพยาบาลเป็นการเฉพาะ ในเรื่องการนำบัดน้ำเสียให้สอดคล้องกับสภาพการณ์

ในปัจจุบันสามารถนำไปเป็นแนวทางในการบังคับใช้กับผู้ที่มีส่วนร่วมทุกฝ่าย และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายและแก้ไขกฎหมายสถานพยาบาลของประเทศไทยต่อไป

จากการศึกษาพบว่าการจัดการสิ่งแวดล้อมในสถานพยาบาล ในเรื่องการนำบัดน้ำเสียตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ.2541 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2547 ยังไม่มีความเหมาะสม และเป็นธรรมต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ที่รับผลกระทบจากการประกอบการสถานพยาบาลทั้งหลาย เนื่องจากบทบัญญัติของกฎหมายสถานพยาบาลในส่วนของการจัดการสิ่งแวดล้อมนี้ ตัวบทบัญญัติของกฎหมายได้มีการบัญญัติไว้เป็นการกว้างๆ ยังไม่มีความชัดเจน มิได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่แน่นอนที่จะนำไปใช้ปฏิบัติในกฎหมายฉบับนี้ เช่น ในส่วนของการจัดการสิ่งแวดล้อมนี้ให้ไปบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ซึ่งกฎหมายสิ่งแวดล้อมนี้เป็นกฎหมายแม่นบทในการนำไปใช้บังคับกันในทางปฏิบัติ จึงพบว่า พระราชบัญญัติสถานพยาบาลในส่วนของการจัดการสิ่งแวดล้อมนี้ต้องอาศัยข้อบัญญัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมดังกล่าว อีกทั้งขาดคณะกรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เข้ามาดูแลในเรื่องนี้อย่างจริงจัง

ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ.2541 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2547 โดยให้มีการปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ในการนำบัดน้ำเสียของสถานพยาบาล โดยมีการนำกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง และ มาตรการของกฎหมายต่างประเทศมาเป็นหนึ่งในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น และจัดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการนำบัดน้ำเสียมาเป็นส่วนหนึ่งในคณะกรรมการสถานพยาบาล มีเนื้อหาสาระของกฎหมายที่ครอบคลุมชัดเจน ในขอบเขตของกฎหมายให้ครอบคลุมในเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อมทางด้านน้ำนี้ ทั้งนี้เพื่อลดความชำช้อนของหน่วยงานที่รับผิดชอบ รวมทั้งเพิ่มบทลงโทษที่ชัดเจน ตลอดจนให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่เพียงพอในการปฏิบัติงานภายใต้กฎหมายที่ครอบคลุมนั้นเอง

Thesis Title	Legal Problems And Obstacles On Environmental Management In The Clinical System Case Study On Water Purification System
Keyword	Legal Problems / Environmental Management Clinical / Wastewater Treatment
Student	Ratchada Rodjanaporn
Thesis Advisor	Dr. Suthee Yoosathaporn
Thesis Co-advisor	Associate Professor Suvit Nimnoi
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University Chonburi Campus
Year	2009

ABSTRACT

The objective of this research is to study legal issues dealing with environmental management in clinics, with an emphasis on wastewater treatment in clinics where the problems of wastewater arise. One way to reduce wastewater is wastewater treatment. Previous studies have found that the Clinic Act B.E. 2541, amended in (2nd) B.E. 2547, is not sufficiently clear or precise and can not be applied specifically to the environmental management of water. Moreover, there is a lack of responsible agencies, as well as disagreement among those concerned. Hence, the above law is not suitable for coping with the urgent problems in the present circumstances. The researcher has studied (1) legal issues concerning environmental management inside clinics, (2) wastewater treatment and measures for environmental management in foreign countries, and (3) Thai law concerning with this issues. The findings are intended to provide suggestions for modifying the Clinic Act in order to have specific and appropriate legal measures concerning environmental management in clinics with regard to wastewater treatment. This may be used as a guideline in law enforcement for all concerned parties, and in modifying and amending Thai law.

The findings show that environmental management in clinics with regard to wastewater treatment is not suitable and is unfair to all concerned, and those affected by clinic entrepreneurs. The provision with regard to environmental management is too broad and vague, without specific principles. For example, the Act on National Promotion and Preservation of Environment, B.E.

2535, is used to deal with environmental management. Therefore, this act is the fundamental law for dealing with environmental management in the Clinic Act. Moreover, no responsible agency or personnel are assigned to look after these matters.

It is suggested that Clinic Act should be modified and further amended with regard to the environmental management concerning wastewater treatment in hospitals, by taking into consideration the relevant environmental laws and measures from foreign laws. Environmental specialists in wastewater treatment should be members of the amendment committee. The substance of the law should be specifically defined to deal with environmental management related to water in order to eliminate redundancy among responsible agencies, and increase the number of officials assigned to perform the duty.